Flits

Nieuwsbrief pensioenfonds Werk en (re)Integratie

2 najaar 2020

pwrï Pensioenfonds Werk en (re)Integratie

Wat gaat er allemaal veranderen? Blijft mijn pensioen hetzelfde? In deze Flits veel vragen en duidelijke antwoorden!

Hoe was de coronatijd voor jou? 2

Een nieuw pensioenstelsel? 5

‘Ons pensioenfonds krabbelt weer op’ 8

Hoe was de coronatijd voor jou?

Thuis werken, minder werken, anderhalve meter afstand houden: het coronavirus raakt ons allemaal. Het was een spannende tijd en dat is het nog steeds. PWRI is heel benieuwd hoe iedereen de eerste coronamaanden heeft beleefd. Seycan, Bea, Mario, Wouter en Chantal vertellen.

Seycan Atay (47 jaar),
bedrijfsbureaumedewerker bij DZB Leiden:

‘Ik miste de praatjes met collega’s’

‘Toen het coronavirus uitbrak, moesten we vanuit huis gaan werken. Ik vond het verschrikkelijk. De eerste vier weken voelde ik me zo opgesloten. Zat ik daar opeens de hele dag alleen thuis achter de computer. Want mijn man en zoon gingen wél naar hun werk. Als bedrijfsbureaumedewerker doe ik allerlei administratieve klussen. Ik verwerk bijvoorbeeld de uren van de catering- en schoonmaak-medewerkers, ik plaats bestellingen, check de leveringsopdrachten en los de koffiestoringen op. Heel afwisselend en daardoor heel leuk.’

Bellen bij koffiestoring

‘Ik miste vooral de praatjes met collega’s toen ik thuiswerkte. Maar het was af en toe ook gewoon onhandig. Ik kon bijvoorbeeld niet controleren of de bestellingen waren binnengekomen. En of ze op tijd waren afgegeven bij de juiste mensen. En als er een koffiestoring was, kon ik niet zelf gaan kijken. Dan moest ik een collega bellen. Gelukkig waren er steeds een paar mensen in het pand aanwezig. Er was altijd wel iemand die voor mij wilde kijken. Zo ben ik zelf ook. Ik vind het belangrijk dat je voor elkaar klaarstaat. Zeker in coronatijd.’

Coronaproof werken

‘Ook al vond ik het thuiswerken niet leuk, ik ben toch blij dat ik kon doorwerken. Voor cateringmedewerkers was dat wel anders. Omdat de bedrijfsrestaurants in de gemeentepanden gesloten waren, was er niet altijd werk voor ze. Dan was ik echt gek geworden. Als ik niets te doen heb, ga ik piekeren. Gelukkig is ons pand nu coronaproof en werk ik weer vier dagen per week op kantoor. Maar helemaal gewoon is het natuurlijk nog niet. Ik ben me steeds bewust van het gevaar van het coronavirus. Het is een onzichtbare ziekte. Om besmet te raken hoef je echt niet naar het buitenland.’

Bea Dijkhuizen (60 jaar),
productiemedewerker bij DSW in Zoetermeer:

‘Nog steeds is niet iedereen weer volledig aan het werk’

‘Het gebeurde heel onverwachts, in maart, rond de tijd dat ook de scholen dichtgingen. Ik kwam ’s ochtends aan op mijn werk en toen werden we naar de kantine geroepen. Daar vertelde de directeur jammer genoeg dat we weer naar huis moesten. Er was iemand die misschien corona had. Achteraf bleek dat niet zo te zijn, maar toch.’

Een grote paashaas

‘Ik ben uiteindelijk ongeveer drie weken thuis geweest. Al die tijd was het bedrijf dicht. Maar de begeleiders dachten wel aan ons. Met Pasen kregen we allemaal een grote paashaas. Die brachten ze zelf rond. Dat was heel leuk. Toen ik weer begon, hadden ze hier alles aangepast, met anderhalve meter afstand en looproutes. En het was heel stil, we waren maar met vijf of zeven mensen. DSW wilde heel rustig en voorzichtig beginnen. En dat is goed gegaan. Maar nog steeds is niet iedereen weer volledig terug. Ik wel, ik werk weer gewoon vier ochtenden per week. Ik doe productiewerk, dat is heel afwisselend. De ene keer zit ik was op te vouwen, de andere keer pak ik schroefjes in.’

Altijd wel iets te doen

‘Ik vond het niet leuk om thuis te zitten. Maar aan de andere kant: ik heb altijd wel iets te doen. Zoals voor mijn kleinkind zorgen. Hij is 2 jaar. Ik miste vooral de sociale contacten. Werk is niet alleen belangrijk voor je inkomen, maar ook omdat je je collega’s ziet. Werk houdt je jong, het houdt je bezig. En nu is het afwachten hoe het verdergaat met het virus. Ik maak me er geen zorgen over hoor. Zolang iedereen zich maar aan de regels houdt. Dan komen we er wel doorheen.’

Lees verder op pagina 4 >

Wouter Werschkull (40 jaar),
assemblagemedewerker bij Actemium Veghel:

‘Ik was blij dat ik veertig uur kon blijven werken’

‘Ik kon gewoon blijven werken tijdens de lockdown. Afgezien van de lijnen op de vloer, de looproute en het anderhalve meter afstand houden, merkte ik hier weinig van de coronacrisis. Ik zet grondplaten voor besturingskasten in elkaar. Dat is leuk en afwisselend werk, want elke besturingskast is anders. Laatst hebben we nog vier grote besturingskasten voor een booreiland gemaakt!’

Andere dingen verzinnen

‘Maar privé deed – en doet – de coronacrisis me wel veel. Ik werk vijf dagen in de week, in het weekend wil ik leuke dingen doen. Normaal gesproken begint dat op vrijdag, met een bezoekje aan mijn stamkroeg. Maar in maart kon dat niet meer. Verder speel ik gitaar in een band. Maar ook dat ging niet door, want we mochten niet in de oefenruimte. En mijn salsadansen stopte ook. Toen moest ik andere dingen gaan verzinnen. Dat vond ik best moeilijk. Want eerlijk gezegd houd ik er niet zo van als dingen zomaar veranderen. Ik blijf liever in mijn vaste ritme. Maar het is me wel gelukt! Ik ging bijvoorbeeld schoonmaken, een boek lezen, fietsen, drummen, een beetje gitaar spelen. Ook ben ik begonnen met mediteren. En gelukkig stuurde mijn salsalerares een paar filmpjes op, zodat ik thuis danspasjes kon oefenen.’

Elke zondag salsafitness

‘Ik moet toegeven dat ik blij was dat ik veertig uur kon blijven werken. Thuis komen de muren al snel op je af. Het is toch moeilijk om jezelf de hele dag bezig te houden. Je kunt ook niet blijven schoonmaken, toch? Gelukkig is de stamkroeg weer open. En sinds kort heb ik elke zondag salsafitness. Dan oefenen we de bewegingen zonder echt met elkaar te dansen. En daarna hebben we een picknick. Dat geeft me echt ontspanning.’

Chantal Geurts (37),
HR-medewerkster bij Actemium Veghel:

‘Ik wilde weer terug naar de zaak’

‘Toen het coronavirus zich in februari en maart steeds verder verspreidde, was ik daar eerst heel onrustig over. Dus toen de lockdown inging, ben ik thuis gaan werken. Maar dat voelde heel dubbel, alsof ik mijn collega’s in de steek liet. Na een paar weken thuiswerken miste ik ze ontzettend. Ik wilde weer terug naar de zaak. Inmiddels werk ik weer gewoon op kantoor. Dat is fijn. Ik spreek de medewerkers weer regelmatig. Want ik loop graag rond om een praatje te maken. Daar krijg ik energie van.’

Pauzeren op verschillende tijden

‘Actemium Panelbuilding in Veghel is een onderdeel van het Actemium-netwerk, dat gespecialiseerd is in projecten voor de industrie. Bij ons werken 85 mensen, een aantal van hen heeft een afstand tot de arbeidsmarkt. Toen de ernst van het virus duidelijk werd, hebben we het bedrijf natuurlijk meteen coronaproof gemaakt. We hebben belijning op de vloer aangebracht en een looproute gemaakt. Overal staat zeep en desinfectiemiddel. De medewerkers pauzeren op verschillende tijden en ook in de kantine geldt de anderhalvemetermaatregel. En wie milde klachten heeft, moet thuisblijven. Ook informeerden we de medewerkers tijdens de lockdown na elke corona-persconferentie over de maatregelen.’

Rustiger geworden

‘Voor mij persoonlijk geldt dat ik ben veranderd door de coronacrisis. Ik ben rustiger geworden. Hiervoor had ik het altijd druk. Ik wilde alles doen, had veel afspraken met vrienden, elk weekend zat vol. Tijdens de coronacrisis ben ik me gaan realiseren welke dingen echt belangrijk zijn. Zoals een rustig weekend met mijn gezin. In ieder geval geen vier afspraken op één dag!’

Mario de Keijzer (52 jaar),
voorwerker groenvoorziening bij DSW in Voorburg:

‘Ons werk ging gewoon door’

‘Bij de groenvoorziening werken we altijd in de buitenlucht. Met het coronavirus was dat een voordeel. Want ons werk kon gewoon doorgaan. Terwijl een heleboel andere medewerkers van DSW thuiszaten. Ik ben hier begonnen als medewerker groenvoorziening, sinds kort ben ik voorwerker. Dat betekent dat ik een eigen ploegje bij me heb, met vier à vijf man. Die stuur ik een beetje aan en geef ik advies. Dat is heel leuk. Samen onderhouden we het groen in de wijk.’

Met z’n tweeën in de bus

‘Wel echt anders is de manier waarop we ons verplaatsen naar locaties. Normaal zitten we met z’n vijven in een busje. Nu gaan we met z’n tweeën in de bus, met mondkapje uiteraard. De rest gaat op de fiets. Daar heeft DSW speciaal fietsen voor aangeschaft. Dat was wel even wennen. En als het regent kunnen we ook niet even met z’n allen in het busje schuilen. Dan moeten we een andere plek zoeken, een overkapping bij een flatgebouw bijvoorbeeld.’

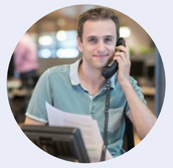
Via de laptop les

‘Ondertussen ben ik met een opleiding bezig, tot vakbekwaam hovenier. We hebben maanden alleen via de laptop les gehad. En als ik iets verschrikkelijk vind, is het dat wel. Ik zit liever in een klaslokaal met andere leerlingen om me heen. Het is ook jammer dat de gezellige dingen op het werk wegvallen. Zoals de jaarlijkse barbecue. Dat zijn toch de momenten dat je je collega’s anders leert kennen. Ook thuis moet je creatief zijn. Mijn oudste dochter was laatst jarig. In normale omstandigheden zouden we een feestje geven. Nu hebben we het in tijdsblokken gevierd, met per blok maximaal zes gasten. Dat was ook gezellig.’

Drie deelnemers stellen vragen over **pensioen**

Corrie Suurling (60 jaar), medewerker verpakken bij Tomingroep in Hilversum: **‘Ik lees en hoor van alles over een nieuw pensioenstelsel. Wat houdt dat eigenlijk in? En wat merk ik ervan als ik straks met pensioen ga?’**

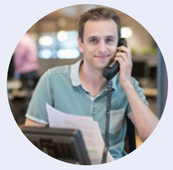
Joep Heijmans, jurist van PWRI: ‘De bedoeling van het nieuwe pensioenstelsel is dat de pensioenen meer gaan meebewegen met de economie. In het nieuwe pensioenstelsel kunnen pensioenen makkelijker stijgen. Maar ook makkelijker dalen als het tegenzit. Ook wordt de informatie in het nieuwe pensioenstelsel persoonlijker. Je krijgt beter inzicht in jouw pensioen. Je kunt bijvoorbeeld steeds zien hoeveel geld er voor jouw pensioen is. En hoeveel pensioenpremie er wordt betaald. En hoeveel rendement PWRI haalt. De communicatie wordt duidelijker en makkelijker te begrijpen. We gaan het straks niet meer hebben over dekkingsgraden en pensioenaanspraken. We gaan gewoon laten zien hoeveel pensioen we verwachten dat je krijgt. We rekenen uit wat jouw verwachte pensioen is als het economisch goed gaat, maar ook wat jouw verwachte pensioen is als het slecht gaat. Maar hoe dichter je bij je pensioenleeftijd komt, hoe minder je pensioen gaat schommelen. En ook als je met pensioen bent, zijn er weinig schommelingen. Dat is zo afgesproken. Naast het nieuwe pensioenstelsel zijn er nog andere afspraken gemaakt. Bijvoorbeeld dat de AOW-leeftijd minder snel omhooggaat. Het duurt nog even voordat het nieuwe pensioenstelsel ingaat. Maar dat de AOW-leeftijd minder snel stijgt is wél al geregeld.’

Lees verder op pagina 6>

Pensioenvragen

André van den Water (61 jaar), medewerker verpakken bij Tomingroep in Hilversum:
‘Hoe weet ik wat ik straks aan pensioen krijg? Met dat nieuwe pensioenstelsel en zo?

Joep Heijmans, jurist van PWRI: ‘Er is nog veel onduidelijk over het nieuwe pensioenstelsel. De overheid moet de nieuwe regels nog maken. Op dit moment kunnen we dus nog niet zeggen wat je straks precies aan pensioen krijgt. We houden de ontwikkelingen goed in de gaten!’

Rob Scheepmater (66 jaar), was medewerker verpakken bij Tomingroep in Hilversum. Hij is sinds mei 2020 met pensioen:
‘Ik hoorde op tv dat sommige pensioenfondsen de pensioenen misschien moeten verlagen. PWRI ook?’

Kees Bethlehem, bestuursvoorzitter van PWRI:
‘Het antwoord is nee. Als je kijkt hoe PWRI er nu voor staat, dan hoeven we de pensioenen niet te verlagen volgend jaar. Maar we kunnen natuurlijk niet in de toekomst kijken. Als er opeens iets ergs gebeurt, bijvoorbeeld weer een flinke dip op de aandelenmarkt, kan alles zomaar anders worden. Maar op dit moment is het vrijwel zeker dat we de pensioenen niet hoeven te verlagen’

Corrie Suurling (60 jaar), medewerker verpakken bij Tomingroep in Hilversum: **‘Ik vind het soms best moeilijk om al die pensioendingen te begrijpen. Kunnen jullie mij helpen?’**

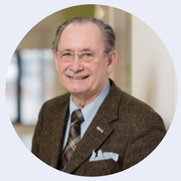
Patric Haex, medewerker Klantenservice PWRI: ‘Jammer genoeg is pensioen vaak ook moeilijk te begrijpen. Daarom proberen wij op onze website www.pwri.nl alles zo helder mogelijk uit te leggen. En via MijnPWRI kun je nu ook altijd je pensioengegevens bekijken. Als je toch nog vragen hebt, mag je natuurlijk je werkgever om hulp vragen. Of iemand in jouw omgeving. Wist je dat je zelfs iemand kunt aanwijzen om al jouw pensioenzaken te regelen? Dat is dan jouw zaakbehartiger. Het is handig als je jouw zaakbehartiger aanmeldt in MijnPWRI. Want dan mag jouw zaakbehartiger in jouw naam contact met ons opnemen. Maar zelf mag je natuurlijk ook altijd bellen! We helpen je graag. Je kunt ons op werkdagen van 8.00 tot 17.30 uur bellen. Ons telefoonnummer is: **045 579 63 00**.’

Rob Scheepmater: ‘Ik ben al met pensioen. Wat betekent het nieuwe pensioenstelsel voor mij?’

Joep Heijmans, jurist van PWRI: ‘Het nieuwe pensioenstelsel kan ook gevolgen hebben als je al met pensioen bent. Want het kan zo zijn dat álle opgebouwde pensioenen straks worden omgezet naar het nieuwe pensioenstelsel. En dan gelden de nieuwe regels ook voor jouw pensioen. De bedoeling van de nieuwe regels is dat de pensioenen meer meebewegen met de economie. Gaat het goed met de economie? Dan gaan de pensioenen sneller omhoog. Gaat het slecht? Dan gaan de pensioenen sneller omlaag. Maar maak je geen zorgen: voor gepensioneerden wordt het zo geregeld dat er geen hele grote veranderingen zijn.’

Rob Scheepmater: ‘Ik weet dat PWRI niet alleen een bestuur, maar ook een verantwoordingsorgaan heeft. En dat in het verantwoordingsorgaan gepensioneerden, deelnemers die pensioen opbouwen en werkgevers zitten. Maar wat doet het verantwoordingsorgaan eigenlijk?’

Jo Vaessen, voorzitter van het verantwoordingsorgaan en lid namens de gepensioneerden (FNV): ‘Wij hebben een heel belangrijke taak. Het bestuur van PWRI moet verantwoording aan ons afleggen over alles wat het doet. En daarnaast geven we advies. Het afgelopen jaar hebben we bijvoorbeeld advies gegeven over het reglement van de raad van toezicht, over wat de leden van de raad van toezicht moeten kunnen en weten, over de hoogte van de pensioenpremie en over de beloning van het bestuur. Dat zijn serieuze onderwerpen. Daarom voeren wij onze taak ook heel serieus uit. We doen opleidingen en cursussen. Zodat we genoeg kennis van alle onderwerpen hebben. Daarnaast is het belangrijk om goed contact met het bestuur en de raad van toezicht te hebben. Want dan kun je goed met elkaar praten en eerlijk alles zeggen wat je vindt. Het bestuur en de raad van toezicht gaan altijd heel serieus met onze adviezen om. Gelukkig maar, want wij vertegenwoordigen álle deelnemers van PWRI: de mensen die pensioen bij PWRI opbouwen of die dat vroeger hebben gedaan én de gepensioneerden. Daarom kijken wij bij alle besluiten die het bestuur neemt of het goed is voor al deze groepen.’

‘Natuurlijk ging ons werk ook in de coronatijd gewoon door. We konden niet bij elkaar komen om te vergaderen, maar we konden wel videobellen. En ik ben er trots op dat we in die gekke tijd een nieuw lid van de raad van toezicht hebben gevonden. Want ook dat is een van onze taken: we dragen nieuwe leden voor de raad van toezicht voor. Daar gaat een lange zoektocht aan vooraf. Want het moet wel iemand zijn die veel van pensioenen afweet. En die de doelgroep van PWRI leuk vindt. En omdat het goed is dat er niet alleen maar oudere mannen in de raad van toezicht zitten, hebben we speciaal gezocht naar een jonge vrouw. En dat is gelukt. Daar zijn we heel blij mee.’

André van den Water:

‘Deze vraag is niet voor PWRI, maar voor Rick Brink, de minister van Gehandicaptenzaken. In februari van dit jaar was hij bij Tomingroep in Hilversum op bezoek. We hadden toen een heel leuk gesprek. In de vorige Flits stond een verslag. Ik gaf Rick toen een tip: de AOW-leeftijd van mensen met een beperking moet naar beneden. Net zoals ze voor mensen met een zwaar beroep willen doen. Rick, heb je nog wat met mijn tip gedaan?

Rick Brink, minister van Gehandicaptenzaken:
‘Zeker! Jouw tip was echt een ‘eyeopener’ voor mij. Daarmee bedoel ik dat ik er nog niet eerder aan had gedacht. Zoals beloofd heb ik jouw tip meegenomen naar Den Haag, naar de politiek. Ik vind ook dat er voor sommige mensen een lagere AOW-leeftijd moet komen. Voor mensen met een zwaar beroep én voor mensen met een beperking. Ik heb er al een beetje over gepraat met verschillende politieke partijen. En dat blijf ik doen.’

‘En mag ik ook vragen hoe de coronatijd voor jou was Rick?’

‘In het begin ben ik echt thuis gebleven. Ik heb niet zo’n groot lijf. Ik wil niet ziek worden. Nu heb ik weer gewoon afspraken met mensen. Maar altijd op anderhalve meter afstand. Ik heb thuis wel gewoon doorgewerkt hoor. Ik heb het zelfs drukker gekregen! Want toen de overheid coronamaatregelen ging nemen, was het heel belangrijk om de stem van mensen met een beperking te laten horen. Want mensen met een beperking kunnen niet altijd alleen naar een supermarkt of winkelen met een karretje. En cafés en restaurants die hun terrassen mochten vergroten, zetten hun stoelen soms op de blindegeleidelijnen op de stoep. Dat soort dingen. Ik doe heel erg mijn best om de anderhalvemeter-samenleving goed in te richten voor mensen met een beperking. Daaruit blijkt maar weer hoe belangrijk een minister van Gehandicaptenzaken is. Anders worden mensen met een beperking weleens vergeten. En dat mag niet gebeuren.’

Minister van Gehandicaptenzaken
Rick Brink is geen ‘echte’ minister, maar in dienst van KRO-NCRV. Want deze omroep vindt het heel belangrijk dat mensen met een beperking niet vergeten worden. Als minister van Gehandicaptenzaken zorgt Rick daarvoor. Ben je benieuwd naar het verslag van het gesprek dat Rick eerder dit jaar bij Tomingroep had? Ga naar www.pwri.nl en typ ‘flits’ in de zoekbalk rechtsboven. Het verslag staat in de Flits voorjaar 2020.

Kees Bethlehem, bestuursvoorzitter van PWRI, over de financiële situatie van PWRI

‘Het was een enorm spannende tijd’

Op de eerste pagina’s van deze Flits kun je lezen hoe deelnemers van PWRI de eerste coronamaanden beleefden. Maar hoe was het voor PWRI zelf? Kees Bethlehem, voorzitter van het bestuur, vertelt het graag. Hij vertelt ook hoe de financiële situatie van PWRI nu is.

‘Zoiets als dit hadden we nog nooit meegemaakt. Het was een enorm spannende tijd. Gelukkig hebben we altijd een crisisplan klaarliggen. We hebben in maart onmiddellijk het crisisteam samengesteld. Dat crisisteam keek eerst of onze pensioenuitvoerder en onze vermogensbeheerder hun werk nog wel goed konden doen. Want hun medewerkers werkten thuis. Ook keek het crisisteam of de bedrijven die bij ons aangesloten zijn nog wel loon en pensioenpremies konden betalen. Al die tijd zijn er geen problemen geweest. Dat vinden we knap van al die bedrijven! En natuurlijk van onze deelnemers die daar werken! Dat er geen problemen zijn geweest was ook fijn voor ons, want onze processen liepen gewoon door. De activiteiten van het crisisteam zijn daarom in september opgeschort. Maar natuurlijk houden we de situatie nog steeds goed in de gaten. Dat doet het (dagelijks) bestuur. Wij kijken ook goed naar onze beleggingen. Want die zijn in maart flink in waarde gedaald. Toen was er een enorme dip op de aandelenmarkt. Met als gevolg dat ook onze dekkingsgraad flink daalde. Nu krabbelt ons pensioenfonds weer op. Onze aandelen zijn weer meer waard. En onze dekkingsgraad gaat ook weer langzaam omhoog. Maar de dekkingsgraad is nog niet terug op het niveau van december vorig jaar. Dat heeft tijd nodig.’

Nieuwe manier van toeslag verlenen

PWRI probeert ieder jaar toeslag te verlenen. Als we toeslag verlenen gaan de pensioenen omhoog. Toeslag verlenen wordt ook wel ‘indexatie’ genoemd. Elk jaar kijken we hoeveel de lonen gemiddeld zijn gestegen. En dan proberen we de pensioenen net zoveel te laten stijgen. Maar de laatste jaren lukt dat lang niet altijd. Want toeslag verlenen kan alleen als de financiële situatie van PWRI goed genoeg is.

Vanaf 1 januari 2021 kijken we niet meer naar de stijging van de lonen als we de pensioenen willen verhogen. Vanaf dan kijken we naar de stijging van de prijzen. Bijvoorbeeld de prijzen van eten of van kleren. Hiervoor gebruiken we cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). We proberen de pensioenen dan net zoveel te laten stijgen als de prijzen. Maar alleen als onze financiële situatie goed genoeg is.

Gestegen op de Prestatieladder Socialer Ondernemen

PWRI staat sinds 1 juli 2020 op trede drie van de Prestatieladder Socialer Ondernemen (PSO). Daar zijn we heel trots op. Wij doen zoveel mogelijk om werk te creëren voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Daarom hebben we deze trede bereikt. Er werkt bijvoorbeeld een medewerker uit de SW-sector bij ons bestuursbureau. En veel bedrijven waarmee wij samenwerken creëren nu ook werk voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Bijvoorbeeld onze vermogensbeheerder BMO Global Asset Management, onze actuaris Willis Towers Watson en State Street, de bewaarder van onze beleggingen.

Sudoku

Zet in alle open vakjes een cijfer. Je mag de cijfers 1 tot en met 9 gebruiken. Maar let op, de cijfers 1 tot en met 9 mogen maar één keer voorkomen:

- op elke horizontale regel
- op elke verticale regel
- én in elk van de blokken met negen open vakjes

De oplossing vind je op **www.pwri.nl/sudoku**.

6			5	8		7	9	
1		5			6		4	3
						6		
4				2		9	1	
9		1	7		5	4	2	
				4				7
5						8		
8			6		7	1		
3		9		1	2			

© gossepuzzels baambrugge 2020

Iedereen mag meedoen

Op 15 mei 2020 ondertekende PWRI de internationale beleggersverklaring voor inclusiviteit van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. ‘Inclusiviteit’ betekent dat iedereen mag meedoen in de maatschappij. Dus ook mensen met een chronische aandoening of een beperking. Beleggers die de verklaring ondertekenen willen bedrijven aanmoedigen om meer mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen. PWRI doet dat al. Kansen geven aan mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt is een van de onderwerpen die extra aandacht krijgen in ons beleggingsbeleid.

Uitgave Stichting Pensioenfonds Werk en (re)Integratie. Postbus 3094 / 6401 DN Heerlen **Concept en realisatie** APG (Marjolein Doomen) **Productie** Ingrid Brons **Fotografie** Eelco Hofstra, Winand Stut **Vormgeving** Patrick Keeler

Website www.pwri.nl

De PWRI Flits is met de grootste zorg samengesteld. Je kunt hieraan geen rechten ontlenen. Ons reglement is altijd leidend.

documentnummer: 30.0504.20.1